

Monument reformile

Tundub, et vabariigi valitsuse poolt veerema lastud haldusreformi lumepalli enam peatada ei saa. Valitsus on enesekindel ja surub oma tahtmise suurema või vähema jõuga läbi: ligi 150 omavalitsust varsti enam Eestis ei ole.

Paljud vallad ja linnad pole aga veel lõplikult alla andnud. Moodustatakse alternatiivseid reformikomisjonid, lubatakse rahvahääletusel ühinemisele kindel "ei" öelda ja kui vaja, siis ka kohtusse minna. Ilmselt selleks, et kaotus väärikas oleks.

Kaotuses endas ollakse muidugi juba veendunud. Või mis kaotuses: kõik on vaid tõlgendamise küsimus.

Virumaa Teataja leiab, et omavalitsustel, mida ähvardab naabriga liitmine, on nüüd

paras aeg teha oma elanikele kingitus. Kui juba natuke hiljaks pole jäädud.

Vallad ja linnad peaksid neile jäänud kahel viimasel aastal tegema ohtrasti investeeringuid. Laiendama eelarvet laenude abil, niipalju muidugi, kui seadus lubab, ja saadud rahaga midagi jäävat rajama. Umbes nagu monumendi püstitama: N aleviku N tänav sai kanalisatsiooni vahetult enne haldusreformi, mis oli N valla viimane investeering.

Võib ju väita, et meeletu laenamine ja kulutamine on avantüristlik ja vastutustundetu. Virumaa Teataja leiab, et ei ole, on hoopis tagatise andmine liidetavate omavalitsuste elanikele.

Siseminister Tarmo Loodus on maininud,

et mõni aeg pärast haldusreformi valitseb segadus.

Saabuvat segadust kartes on üsna naiivne loota, et seda hakatakse likvideerima ääremaal. Uus võim, suurem raha ja parem haldussuutlikkus jõuab kindlasti kõigepealt suurvalla keskusesse ja alles hulga aja pärast sama valla ääremaale.

Võib juhtuda, et uusi tuuli ei jõutagi ääremaal ära oodata ja elu jõuab seal enne välja surra, kui midagi muutuma hakkab. Sestap siis tasukski ära korraldada hädapärased investeeringud, vähemalt sellised, millised küll vajalikeks on tunnistatud, kuid rahapuudusel tegemata jäetud.

VT